

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Œcumenica Cathedræ Apostolicæ Avthoritas

Reding, Augustin

[Ort nicht ermittelt], Anno M.DC.LXXXIX.

§. IV. Corollarium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38717

mediante Romano Pontifice, qui voluit istum instituere in Episcopum, vel rectorem. Quamvis talis potestas sit mediata à Deo, tunc à illud Pauli ad Romanos 11. Omnis potestas est à Deo; isto notato, respondetur ad formam argumenti, negando ultimam consequentiam. Nam licet dignitas Episcopalis, sive Rectoralis sit instituta à Deo: non tamen est institutum à Deo immediate, quod iste habeat dignitatem Episcopalem, vel Rectorem, sed à Romano Pontifice.

80. Michael Maudcler parte 2. de Monarchia lib. 4. cap. 10. eandem tradit doctrinam. Marcum Antonium de Dominis Episcopum Spalatensem contrariam amplectum, confutandum sibi in hoc etiam puncto duxit Nicolaus Coeffereau Episcopus Massiliæ nominatus disputatione quinti capitis lib. 2. Spalatenfis.

81. Ioannes Puteanus Reginus in Academia Tolofana Theologiæ Professor in 2. 2. S. Thomæ q. 1. a. 6. dub. 3. in respons. ad 1. object. & ad instantias, jurisdictionem Episcoporum à Deo mediate derivat, à Summo Pontifice immediate. De lege namque communi Episcopi suam dignitatem consequuntur à Deo per dependentiam à Summo Pontifice, adeo, ut potestas Episcopalis de jure communi pendeat intrinsicè, & ex ordinatione Divinâ à potestate Summi Pontificis. ... Hæc autem est in Episcopis modo ordinario, atque adeo cum dependentia à Summo Pontifice, penes quem est limitare jurisdictionem Episcopalem, ut definitum sui multat. Et adhuc infra; Nihil accipit Pontifex Maximus ab Ecclesia, sed à solo Deo. Ecclesia autem illud omne, quod habet, à Pontifice Maximo proximè & immediate mutuatur; remotè verò, & mediate à Deo.

82. In specimine Juris Ecclesiastici apud Gallos recepti Joannis Doujat Antecessoris Parisiensis, extat Tractatus Privilegiorum, quæ exemptiones dicuntur, Authore Ioanne Lomedè in Senatu Parisiensi Patrone, in cujus cap. 3. num. 12. supra dicta doctrina traditur. Episcopi (licet, quod singulariter alloquendo Petrum, omnibus futuris Episcopis loqueretur) sum à Summo Pontifice tanquam Christi ministro, & Capite Ecclesiæ electi, assumpti & instituti, quorum Summorum Pontificum est, dividere, & unire Dioceses, & imponere curam, &c.

83. Numero autem 13. ait idem Lomedè; Glossa Pragmaticæ sanctionis in capite Licet. in vers. Reservations. De electione. tenet per Cap. Pato. 1. quæst. 7. & cap. Mandata. De præsumption. Episcopos in suis Diocibus Vicarios esse Papæ. Ideo Legatos & Delegatos suos esse majores Ordinarios.

84. Non ergo augendæ propriæ dignitatis desiderio tribuendum est, quod recentiores Pontifices declararunt, Episcoporum honorem, & jurisdictionem à sancta Sede effluere. Ac si quis eorum testimonia recusat, quod in propria causa loquantur: cur non rejiciatur etiam Episcoporum contrarium sententium auctoritas, cum non minùs proclives sint inferiores ad amovendum subjectionis jugum, quam superiores ad amplificandam suam dignitatem? Cui igitur major hæc in parte fides debetur Episcopis Gallicanis, quam Sixto V. Papæ, cujus hæc sunt verba constitut. 74.

an. 1587. undecimo Kal. Febr. in institut. Congregationis pro consultationibus Episcoporum, & aliorum Prælatorum §. 1. Quare ut ab Apostolica Sede, à qua tanquam à Matre honorem, & jurisdictionem acceperunt, sibi, cum opus erit, auxilium, præsidiumque paratum esse intelligant, ut greges suos tantò fructuosius pascant, quinque itidem Cardinales præponimus Episcoporum, & aliorum Prælatorum consultationibus audientis.

Nemo hæcenus Bullas provisionis recusat, eo quod in hac forma essent, quæ jurisdictionem Episcopo à Summo Pontifice conferri significant; *Providemus Ecclesiæ N. de persona N. & præcimus eum in Patrem & Pastorem, ac Episcopum ejusdem Ecclesiæ, committentes ei administrationem in temporalibus, & spiritualibus.*

§. IV.

Corollarium.

85. EX dictis inferitur, Ecclesiæ Gallicanæ libertati haud deservire posse illam de Episcoporum à Christo immediate acceptâ jurisdictione sententiam, nisi invertere, imò evertere simul velint Ecclesiastica jurisdictionis hierarchiam. Probatur hæc illatio. Quamdiu namque manet inconcussa Sedes Apostolica Primatus, cui omnimodam Episcopalem jurisdictionem, si non quoad primæviam suæ vel institutionis, vel etiam collationis originem, saltem quoad morale suum exercitium oporteret esse subordinatam, tamdiu negari non posset, Apostolicam Romani Pontificis auctoritatem, super quocunque in regnum cælorum ordinabili Morali protensam, completi etiam quocunque Morale jurisdictionis Episcopalis exercitium, atque adeo istud esse subjectum indefinitæ Petro, ejusque Successori per Christum promissæ ad solvendam & ligandum potestati. Atque hoc posito, non posset jam negari Papæ auctoritas ad solvendum decreta qualiacunque ex Episcopalibus jurisdictionibus profluentia. Quemadmodum igitur omnes Angelorum hierarchiæ & ordines à Deo immediate constituti, eam nihilominus in se habent subordinationem Divinitus etiam sancitam, ut inferiores Angeli in exercitio suorum Divinitus licet institutorum munitorum dependant à superioribus: sic dato etiam, institutionem Episcoporum esse immediate juris Divini, haud obinde sequitur, Pontificis Romani Oecumenicam respectu totius Ecclesiæ, atque adeo Episcopis superiorem, potestatem & auctoritatem nihil posse statuere circa horum officia, potestatisque exercitium, nisi Ecclesiæ hierarchiam, seu Primatum penitus evertere cogitent, quod tamen ab ipso intento alienissimum esse, in suis declarationibus solenniter contestatus est Clerus Gallicanus.

